

[Erhard Jakobsen.]

udkastet, når I sidder med loven, som den ser ud efter anden behandling, hvor meget skønner hvert amt at det skal bruge af flere personer, hvor mange flere bygninger? På den baggrund kunne man så bedømme sagen. Det ville være reelt.

Centrum-demokraterne tager ikke medansvar for denne lov.

Ib Christensen (DR):

Som jeg redegjorde for ved første behandling, er det retsforbundets opfattelse, at den sociale bistandslov repræsenterer et ret betydeligt socialt fremskridt, et socialt fremskridt for klienterne, men også et administrativt fremskridt i retning af det enstrengede systems gennemførelse.

Også retsforbundet har haft og har da stadig betænkeligheder med hensyn til de personalemæssige konsekvenser. Men det svar, vi har fået fra socialministeriet, og som er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen, har beroliget os i væsentlig grad. Hvad der også har været afgørende, er, at det er lykkedes at få reformens ikrafttræden udskudt til den 1. april 1976, og det vil på den baggrund være rimeligt og også muligt at foretage dyberegående vurderinger af de samlede økonomiske, inklusive de personalemæssige, konsekvenser og om nødvendigt foretage justeringer.

Selv om vi også som andre i og for sig ikke havde villet modsætte os eller haft noget imod, at man havde udsat tredje behandling til september, vil retsforbundet ud fra en samlet vurdering af lovens administrative og sociale fremskridt stemme for bistandsloven ved tredje behandling.

Peter Holst (V):

Det vil være forståeligt, når venstres medlemmer om lidt stemmer for bistandsloven ved dens endelige vedtagelse, at vi gør det med en kort og tilfreds tanke tilbage til det landsmøde i vort parti for en halv snes år siden, hvor det blev besluttet, at man skulle søge at få tilslutning til at nedsætte en socialreformkommission. Efter nu 8 års arbejde i denne kommission er der gennemført en kæde af social lovgivning, og det er det sidste led i den kæde, vi i dag er ved at lægge sidste hånd på.

For venstre er det helt afgørende, at den

nye lovgivning nu giver den samme indgang til hjælpetilbuddene for alle, der behøver det, hvad enten det er den unge pige, der er blevet gravid, eller det er den værnepligtige, der har forsørgerforpligtelser, eller det er trafikofre, der skal hjælpes til en ny tilværelse, at det er muligt, uden at kunne lovgivningens forskellige enkeltheder, at vide, hvor man skal henvende sig. Vi tror, det er en praktisk, værdifuld ændring for den del af befolkningen, der er følsomst over for lovgivningen, nemlig den, der behøver at abonnere på det sociale tilbuds apparat.

Med hensyn til økonomi kort: de to partier, der indstiller lovforslaget til forkastelse i tillægsbetænkningen, SF og fremskridtspartiet, har hver sin begrundelse. SF mener, at denne lovgivning kan bruges til en nedskæringsbølge inden for det sociale. Fremskridtspartiet tror, det er at lukke det kendte snabeldyr hen til statskassen. Vi tror, at begge betragtninger er forkerte, vi tror, at lovens egentlige værdi ligger i, at det bliver en tryggere tilværelse for dem, der behøver tryghed.

Hanne Reintoft (DKP):

Det er med dybeste beklagelse, vi i dag må stemme imod loven om social bistand. Hele arbejderbevægelsen og hele den del af befolkningen, der jævnlige får brug for en sådan lovgivning, havde på grundlag af socialreformkommissionens arbejde set frem til, at vi nu virkelig skulle få en forbedring af vores sociale forhold. I stedet for har vi i forhold til socialreformkommissionens tanker fået noget, vi kun kan betragte som et misfoster af en lovgivning. Den er præget af kontrol, mistillid, snævre trangsgrenser, og den bygger i hele sit syn på den liberalistiske socialpolitik, der har præget vores lovgivning helt tilbage til vores første socialreform i 1708, nemlig på, at man nok hjælper opad, når vi er i den yderste nød, men ikke, som vi ønsker, at man sammen med løn- og arbejdskampen bruger socialpolitikken til virkelig at hæve arbejderklassens niveau op til bedre og lysere forhold.

Vi var meget forundret, det må jeg sige, over, at Danmarks største arbejderparti end ikke kunne stemme for så lille et ændringsforslag om, at man ikke bag folks ryg på institutioner og hos arbejdsgivere kunne indhente oplysninger, hvor vi bare krævede,